

15 marca 1930 r.

A016 17/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11456.

Kl. ~~45a~~ 16.

Heinrich Röwer
(Hannover, Niemcy)
i Fritz Röwer
(Hannover, Niemcy).

45a, 17/00

Pług z przyrządem do przyorywania nawozu.

Zgłoszono 31 lipca 1928 r.
Udzielono 20 grudnia 1929 r.

Celem ułatwienia należytego przyorywania w czasie orki nawozu stajennego lub zielonego, ścierni i zielska, znajdujących się na powierzchni roli, oraz ułatwienia pługowi pracy, umieszcza się przed właściwym pługiem narząd dodatkowy, tak zwane trzósło, czyli krój, a to w tym celu, aby z właściwego pasma skiby, powstającej podczas orki, ściąć wierzchołek tej skiby i rzucić go nabok do brzozy wraz ze znajdującymi się na nim nawozem i zielskiem o długich źdźbłach. Urządzenie to okazało się jednak bardzo niedogodne z powodu częstego owijania się trzósł zielskiem i t. d.

Zastosowanie wynalazku niniejszego

usuwa te niedogodności przez użycie zamiast trzósł specjalnie ukształtowanego przyrządu do przyorywania nawozu; przyrząd ten ścina wąską, lecz odpowiednio głębszą warstwę ziemi i przerzuca ją w tem samym paśmie tak szybko do góry, względnie nabok, że wyżej wzmiankowane źdźbła zostają porwane lub odepchnięte.

Na rysunku jest uwidoczniiona tytułem przykładu odmiana wykonania wynalazku, a mianowicie: fig. 1 przedstawia widok z boku przyrządu do przyorywania nawozu, skojarzonego z pługiem, fig. 2 — widok tegoż z przodu, fig. 3 — widok przyrządu od strony roli, fig. 4 — przekrój przy-

rzędu wzdłuż linii *I—I* fig. 2; fig. 5 — przekrój tegoż wzdłuż linii *II—II* fig. 2; a fig. 6 — przekrój wzdłuż linii *III—III* fig. 2. Fig. 7 i 8 przedstawiają schematycznie rozmieszczenie podczas pracy części pługa zaopatrzonego w trzósło, względnie części pługa, wyposażonego w przyrząd, wykonany według wynalazku niniejszego.

Jak to wynika z fig. 7 używane dotychczas trzósło, czyli krój, ma za zadanie ścinać z pasma skiby *f* cienkie pasmo *f₁* i przerzucić je wraz z nawozem, zielskiem i t. d. o długich żdźbłach nabok do bródzy.

Aby jednak nie zabierać głównemu pługowi zbyt wiele ziemi, zagłębianie się trzósła w ziemi w czasie orki musi być ograniczone. Wskutek tego trzósło nie może pochwycić żdziebeł długich, wciśniętych pod ślady koni i wozów, chwytając je raczej swem ostrzem pionowem, przez co zatyka się.

Trzósło ścina od strony roli pasmo ziemi zapomocą krawędzi *g* w sposób zupełnie zadowalający; dzieje się to w ten sposób, że ostry koniec kroju posiada krawędź tnącą, umożliwiającą zupełnie pionowe ścinanie warstwy ziemi. Jednakże po stronie bródzy *h* trzósło nie posiada tej krawędzi tnącej. Z tego powodu pasmo ścinane nie zostanie odcięte całkowicie, lecz pozostaje raczej w związku z leżącą obok nieściętą warstwą ziemi. Wskutek tego, jak również z powodu ukośnego ustawienia trzósła, warstwa ta zostanie rozdarta i przedwcześnie odrzucona nabok. Wskutek tego pasmo ścinane może wysunąć się tylko z małą siłą i do niewielkiej wysokości wzdłuż trzósła.

Długie żdźbła *i* zatrzymują się po przeciwnej stronie pasma i pługu od strony roli. Rozbite pasmo, ześlizgujące się powoli i z małą siłą, nie może okręcić wokoło krawędzi *g* i zabrać ze sobą tych długich żdziebeł, które na tej krawędzi załamują się wskutek ruchu pługa. Z tego powodu

długie żdźbła przesuwają się w górę, uwalniając się z ziemi, i powodują zatkanie górnej części kroju lub nasady ponad nim.

W przeciwieństwie do wyżej opisanego urządzenia przyrząd, stanowiący przedmiot wynalazku niniejszego, posiada po stronie roli na końcu wydłużone ostrze *a* o kształcie łyżki; ostrze to wbija się o wiele głębiej do ziemi, podchwytuje więc długie żdźbła, wciśnięte przez konie lub wozy, i podrywa z większej głębokości wąskie i grube pasmo ziemi. Łyżkowaty kształt ostrza utrzymuje to pasmo ziemi w całości i podnosi je szybko do góry. Dzięki temu kształtowi ostrze pozostaje nieruchome i nie skręca się nabok.

Do tego łyżkowatego ostrza dołącza się u góry część, posiadającą w przekroju kształt litery *S* (w przybliżeniu). Część ta składa się z przodu z wklęsłe wygiętego korytka *b*, a od strony roli wypukło-wygiętej powierzchni zgarniającej *c*.

Zadaniem tego przyrządu jest, jak to przedstawia fig. 8, wycinanie z pasma skiby *f* pasma *f₁* i przerzucanie go wraz z nawozem i zielskiem o długich żdźbłach na przyległą bródę. Przyrząd odcina te pasma zapomocą krawędzi *e* i prowadzi je w korytku *b*, utworzonym przez obie krawędzie, jako jedno ciągłe pasmo. Pasma to, popychane przez grubą warstwę ziemi, wycinanej w dalszym ciągu przez łyżkowane ostrze, podnosi się falisto naprzód, względnie nabok. Wskutek ciągle powtarzającego się podnoszenia się i falistego przewracania się ścinanego pasma skiby, tworzy się przy przyrządzie ruchoma warstwa ziemi, otaczająca nawóz i zielsko. Korytko wklęsło-wygięte *b* łączy się od strony roli, względnie u góry, z wypukło-wygiętą odkładnicą *c*. Nawóz lub zielsko o długich żdźbłach nie mogą się zatrzymać na tej wypukłości i tem łatwiej zostają otoczone przez ścięte poprzednio pasmo ziemi. Skojarzenie tych dwóch przeciwlegle zakrzywionych powierzchni jest bardzo ważne do

należytego działania przyrządu i stanowi jego zasadniczą cechę znamionną.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pług z przyrządem do przyorywania nawozu, znamionny tem, że przyrząd do przyorywania nawozu stanowi wklęsle-wygięte korytko, połączone od strony roli u góry z wypukło-wygiętą odkładnicą.

2. Pług według zastrz. 1, znamionny tem, że do wklęsle-wygiętego korytka jest przymocowane wydłużone ostrze łyżkowe (b).

Heinrich Röwer.

Fritz Röwer.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

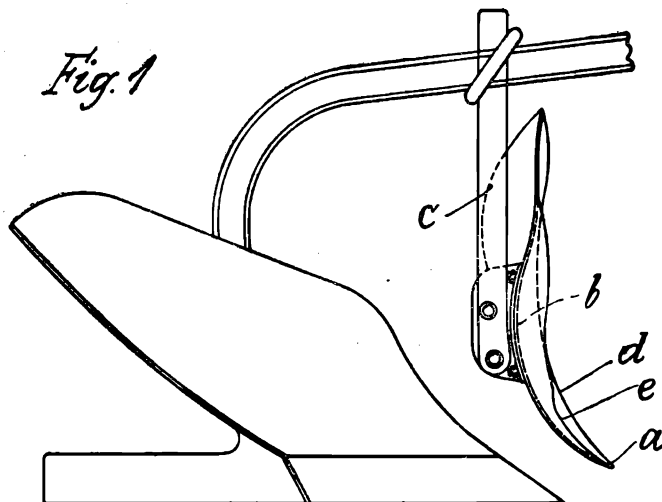

Fig. 2

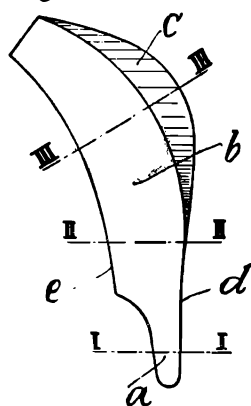

Fig. 3

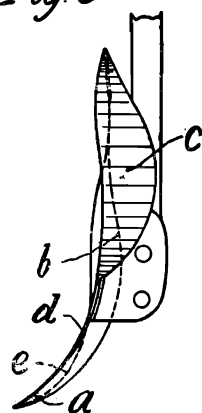

Fig. 4

~ a

Fig. 5

Fig. 6

1/6 c

Fig. 7

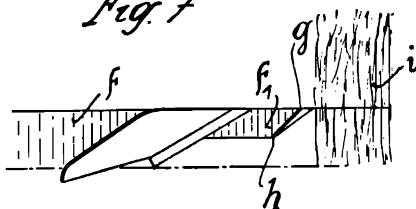

Fig. 8

